

N:o 157.

Af herr **J. Ericsson** i Vallsta, *i anledning af Kongl. Maj:ts proposition om förändrad lydelse af § 4 i förordningen angående villkoren för försäljning af brännvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker den 24 maj 1895.*

Uti Kongl. Maj:ts nådiga proposition n:o 4 till innevarande års Riksdag föreslås ändring uti nådiga förordningen angående villkoren för försäljning af brännvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker den 24 maj 1895 i syfte att förhindra försäljning mot postförskott af mindre partier sådana drycker. Det föreslagna tillägget till § 4 mom. 2 i nämnda förordning afser ått förhindra försäljaren af spirituösa drycker att mot postförskott tillsända rekvirenten fullmagt för afhemtande af varan, och medgifvas måste ju, att ett stadgande i detta syfte kommer att i sin mån befrämja ordning och nykterhet.

Emellertid har till min kännedom kommit, att konsumenter af spirituösa drycker börjat att på ett synnerligen bekvämt och jembforelsevis billigt sätt förskaffa sig dessa drycker i små partier, derigenom att sjelfva varan sändes med posten, antagligen mot postförskott, och har härigenom, enligt uppgift, dryckenskapen i väsentlig grad tilltagit i de orter, der sättet användes. Naturligtvis är det förnämligast å sådana orter, som äro belägna långt från jernväg eller annan bekväm kommunikationsled, som det kan vara, från köparens af dessa varor synpunkt sedt, fördelaktigt att anlita postverket vid förnyandet af spritförrådet.

För att hämma detta minst sagdt olämpliga sätt att, till skada för nykterhet och god ordning, betunga postverket med fraktandet af saker, som egentligen icke bör höra posten till, torde dock det i ofvannämnda kongl. proposition föreslagna tillägget i bränvinsförsäljningsförordningen icke vara tillräckligt. Deremot föreställer jag mig, att genom att i första stycket af mom. 2 förut nämnda § mellan orden »efterkraf» och »för köpeskillingen» inskjuta orden *eller med posten och mot postförskott* skulle kunna förhindras användandet af här relaterade sätt att beqvämt förse sig med spritdrycker.

På grund af hvad jag sålunda anført, får jag härmed vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte för sin del besluta, att första stycket af mom. 2 uti § 4 i Kongl. Maj:ts nådiga förordning angående villkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker den 24 maj 1895 skall erhålla följande förändrade lydelse:

2. Ej heller må innehafvare af rättighet till försäljning af bränvin låta vare sig mot efterkraf eller med posten och mot postförskott för köpeskillingen eller genom ombud å annat ställe än det, der han sin försäljningsrätt utöfvar, till köpare utlemna bränvin i mindre belopp än 250 liter.

Andra stycket af momentet lika med Kongl. Maj:ts förslag.

Skulle utskottet gilla motionens syfte, men finna den af mig föreslagna lydelsen af ifrågavarande punkt olämplig, så anhålles vördsamt, det utskottet ville vidtaga lämplig förändring.

Stockholm den 1 februari 1901.

Johan Ericsson.